

NE MANO VESTUVĖS

A. JEGELEVICIUS muzika

E. MEZGINAITĖS tekstas

Blues rythm

1. Ne ma-no ves-tu-vės, ne aš dai-na.

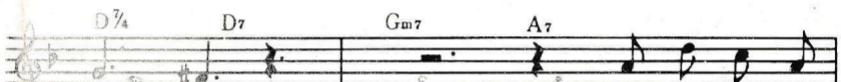
vau, tik a-lu-j žo-lę ne-ty-čia iš-py-lé. Tik ma-no kal-té, kad su-grįžus bu-vau. į ta-vo a-kis kaip į šu-li-ni gi-lu. O- o.

O- Dm7 O- o.

tik ma-no kal-té, kad su-grįžus bu-

vau i tavo a-kis kaip i šu.li.ni

2. Ne ma.no.tas

juo-kas pro me-džiu ša-kas,

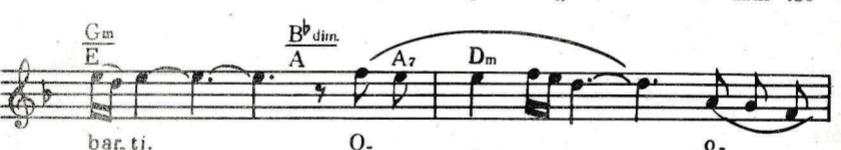
pro di-de-le ty-la at-le-gu-sio

karš-čio. Už-kur-si-me ug-ni, su-šil-sim ran-

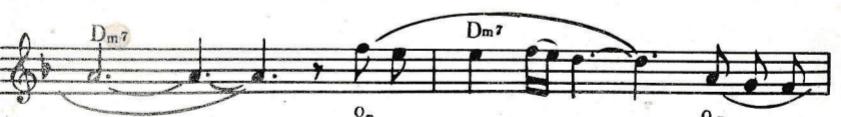
kas, pas-kui pa-si-guo-sim-né-ra kam iš-

bar.ti.

O-

o.

O-

o.

G $\frac{5}{4}$ G 7 B $\flat$ 7
 Už- kur-si- me ug- ni. su- šil- sim ran.

 A $m7$ C $m7$
 kas. pas-kui pa- si- guo-sim- ne- ra kam iš-

 D $\frac{5}{4}$ D 7 G $m7$ A $\frac{7}{4}$ A 7
 bar. ti.

 D m

 3. Pas- kui pa- si- džiaug-sim, kad mū- su del.

 D $m7$ D $m7$
 nuos iš- ke. pu-sios bul- ves kaip ru-de- nio

 G $\frac{5}{4}$ G 7 B $\flat$ 7
 vil- tys. Ne ma- no ves- tu- vės, ne bu- vo dai-

 A $m7$ C $m7$
 nos, tik dvie-se at- é. jo prie lau- žo su-

 D $7\frac{1}{4}$ D 7 G $m7$ A $\frac{7}{4}$ A 7 D m
 šil- ti.

D_m7   D_m7   G₇⁵ —   G₇

B_b⁷

A_m7

Ne mano ves-

tu- vės, ne bu- vo dai- nos, tik dviese at-

C_m7

D₇⁵   D₇   G_m7   A₇⁵ A₇⁵ D_m⁷ G₇

é- jo prie laužo su- šil- ti.

1. Ne mano vestuvės, ne aš dainavau,
Tik alų i žolę netycia išpylé.
Tik mano kalté, kad sugrižus buvau
I tavo akis kaip i šulinį gilų.
2. Ne mano tas juokas pro medžių šakas,
Pro didelę tylą atlėgusio karšcio.
Užkursime ugnį, sušilsim rankas,
Paskui pasiguosim — néra kam išbarti.
3. Paskui pasidžiaugsim, kad mūsų delnuos
Iškepusios bulvės — kaip rudenio viltys.
Ne mano vestuvės, nebuvo dainos,
Tik dviese atėjo prie laužo sušilti.